

ÍTRÓTTARBRØV**Ítrótturinn og Útvarpið**

A útvarpsskránni fyrri annan hvítusunnudag var eisini ítróttarsending skrásett at vera seinna-partin. Ein ivaðist stórliga um hetta mundi vera satt, ella um hetta bert varð ein prentvilla, ið hevði snýkt seg inn í skrána.

Men øll blóðini segdu tað sama, so rætt mundi vera.

Ein fór so at hugsa hvat útvarpið mundi fara at borðreiða fyrri okkum, nú eingir 1. deildardystir í landskappingini vórðu leiktir, tí ikki sær út til at aðrir dystir enn teir í 1. deild hava áhuga hjá útvarpsmonnum. Um lurtararnir eisini bert hava áhuga fyrri hesum,

veit eg ikki, men enn sæst so eingin at hava gjørt vart við seg, hvørki í blóðunum ella á annan hátt.

Men nú var kanska broyting komin í. Útvarpið fór kanska at greiða frá dystunum í Ísafjarðarsúlukappingini, siga eitt sindur um bygdastevnuna á Strøndum, nema eitt sindur við finaludystin í føðingardagskappingini hjá Gøtu Ítróttarfelag, og annars greiða frá føroysku ítróttini sum heild.

Men gakk. Einasta Útvarpið kundi siga frá dystinum í Gøtu, kanska tí at tvey lið í 1. deild leiktu har. Einkí at ivast í, eru hetta tvey av bestu liðum okkara, men er tað

hóast alt ikki at vanvirða restina av fótbóltsliðunum, ja, ítróttini sum heild, at bert ein dystur av øllum teimum mongu, ið vórðu leiktir henda dagin, varð hildin at verða verður at verða borin okkum lurtarum gjøgnum útvarpstílið? Hvat við teimum sera spennandi dystunum í Sandavági og í Hvalba?

Og fyrri alt tað. Hvussu ber tað til, at finaludysturin hesi jubileumskapping varð goður nokk at verða útvarpaður, meðan aðrar jubileumskappingar, nog illa verða tiknar upp á tungu?

Ítróttaráhugaður lurtari

Pampararnir stuðla sínum egnu

Herfyri las eg í Sosialinum at helvtin av ágóðanum av tí árliga tónadansinum, sum Lions Club í Tórshavn skipar fyrri, skal býttast ímillum fyra ítróttarfeløg í Havn. Tey vóru Kyndil, Neistin, Fleyr og Havnar Badmintonfelag. Av tí upphædd, ið verður tillutað hesum fyra feløgum, fær Badmintonfelagið helvtina.

Tað, at hini trý feløgin verða stuðlað, er bert at fegnast um, nú tey eru farin undir eitt so stórt tiltak, sum at byggja eina ítróttarhøll, sum heilt greitt skuldi veri eitt mál, ið kommunan hevði nógv stórt lut í.

Men tá nú Badmintonfelagið skal fáa eins nógvan stuðul sum øll hini trý feløgin tilsamans, fer

»glansurin« at kámost.

Tað er ein royndur lutur, at Badmintonfelagið hevur staðið heilt ovarlaga á listanum yvir feløg, ið hava fingið stuðul frá núsitandi býráð. Og tað hevur kanska sína frágreiðing.

Ikki er nakað dulmál, at núsitandi borgmeistari er ein ógvuliga framstandandi limur í Badmintonfelagnum. Og tað ger felagið fulla nýttu av. Bert spell, at borgmeistarinn letur seg vera misnýttan í so stórt mál. Men kanska tað er vil fullari semju ímillum hann og felagið?

Badmintonfelagið er ikki nakað lítið felag. Tað hevur hundratals iðkandi limir. Harafturimóti eru fleiri smærri feløg í býnum, sum standa verri í tí

enn Badmintonfelagið. Fleiri av hesum feløgum nýta fimleikarhallir og onnur hólir, sum býráðið eigur, men tað einasta, ið tey fáa frá býráðnum eru rokningar. Rokningar fyrri nýtslu av hesum hólum, og hesar rokningar noyðast feløgin at stríðast og strevast fyrri at fáa góldið, og ofta noyðast hesi feløg at hækkað limagjaldið, og harvið lata ungdomin, ið framman undan ikki hevur teir heilt stóru pengarnar um hendur, at gjalda ein part av hesum rokningum.

Men tá talan er um Badmintonfelagið, er stóðan ein onnur. Knappliga seinasta heyst frættist, at Badmintonfelagið skuldi fáa ókeypis brúksrætt til gamla svimjihyllin, tá nýggja svimjihöllin verður tikin í nýtslu. Og áðrenn nakað fekk umrátt seg, var hetta mál pressað igjøgnum býráðið og vítið.

Einkí annað felag í býnum fekk so mikið sum møguleika at siga um tað kundi nýta svimjihyllin. Og kanska tað kundi vera okkurt annað felag, ið trongdi meira til hjálpa frá býráðnum, ið kundi nýtt hollina, ul brúk, ið er nærri í »familju« við svimjing, enn badminton? Tað kundi lætt hent seg, og tí valdi borgmeistarinn (?) at lata hetta mál fáa skjóta viðgerð í býráðnum.

Føroyingur í Danmark

Kappsúkkling**ítróttar-oddagrein**

Nógv eru vit, ið ganga við smáum dreymum um at siggja føroyingar ovast á sigurskamlinum í samband við altjóða ítróttarkappingar.

Og ikki tykist tað sum um tað bert eru vit — vanligu áskodarnir — ið hava slikar hugsanir. ÍSF hevur nú avgjørt at seta á stovn »olympiska komité« — nevnd, ið skal taka sær av ymsum í samband við olympisku summarleikurnar.

Men vit mugu ásanna, at trupult kann verða hjá okkum at gera okkum galdandi innan ítróttargrein har stór lið luttaka, hóast at kalla allar tær best umtóktu ítróttargreinarnar í Føroyum, júst eru tilíkar, ið krevja liðluttøku.

Hondbólturinn hevur roynt seg, við hampuligum úrsliti, men havast má í huga, at vit bert hava kappast í C-bólkinum.

Fót bólturinn hevur leikt ymsar dystir við góðum úrslitum, men tá vit hyggja at móttøðuliðunum, er eins og »glansurin« gerst eitt sindur minni.

Tað sær út sum um tað er innan einstaklingaítróttin vit hava møguleikar at gera okkum galdandi. Jon Heystoy hevur prógvað, at føroyskir einstaklingar, um teir vilja nýta ta tíð og orka sálarliga trýstið, ið tilílik venjing krevur, kunnu gerast millum teir bestu í heiminum — ella í hvussu er í norðanlondum.

Og vit hava kanska betri fyrirtreytir enn mong onnur at gerast góðir innan eina ítróttargrein, ið als ikki verður roknað sum ítróttar-

grein í Føroyum enn, og er hetta kappsúkkling.

Vegir okkara og lendið okkara krevja nógv av teimum, ið súkla — og tey eru nógv. Talið av súklum, kappsúklum eins og vanligum, er ókt munandi seinastu árin.

Vit hava møguleikar at súkla long strekkir, ið kunnu vera sera kravmikil, og um verulig, reglulig venjing varð fingin í lag, har ungfolk, ið høvdu áhuga fyrri hesi ítróttargrein, sum tey nú bert hava møguleikar at siggja í sjónvarpstólinum heima í stovuni, kundu byrja at vant seg til at iðka hesa ítrótt, kundi uttan iva spurst góð úrslit burturúr um nokur ár.

Og tá høvdu vit kanska møguleika at siggja smáu dreymar okkara um føroyskan ítróttarmann á sigurskamlinum í altjóða kappingum gerast veruleika — ja, kanska kundi føroyingur luttikið í olympisku kappsúkklingunum um seks ella tíggu ár.

Men hetta krevur, at ÍSF ella annað ítróttarfelag (ella einstaklingar) fær í lag regluligar venjingar, og hetta kemur uttan iva at kosta eitt sindur at peningi. Tí givið er, at tilílik kravmikil venjing, ið kanska tekur tveir — fyra tímar hvønn dag, má fara fram undir sakonari venjing.

Og tilíka hava vit ikki, men hon kann uttan iva útvegast úr grannalondum okkara, um peningurin er til taks.

Og henda kann »Framá Føroya« kanska hjálpa við til at útvega.

Skulu vit gera okkum vónir um at gerast góðir innan naka ítróttargrein, krevur hetta pening og langa planlegging, og tað er ongantíð ov tíðliga at byrja.

Ítróttarsíður SOSIALINS eru opnar fyrri lesarabrevum. Um okkurt er at greiða frá, at finnst at, ella fegnast yvir, ber til at skriva hetta í SOSIALIN

ítróttaskriv-
arar:
John og Sofus